روزنامه سیاسی، فرهنگی، اجتماعی، اقتصادی
صاحب‌امتیاز و مدیرمسؤول: محمد آخوندی
سردبیر: سید عابدین نورالدینی
نشانی: خیابان انقلاب اسلامی، بین حافظ و خیابان ولیعصر(عج)، کوچه سعید، پلاک ۹
روابط عمومی: ۶۶۴۱۳۷۹۲ تحریریه: ۶۶۴۱۳۷۸۳ نمابر: ۶۶۴۱۴۱۳۷
پیامک: ۱۰۰۰۲۲۳۱ پست الکترونیک: info@vatanemrooz.ir
چاپ: موسسه جام‌جم برتر برنا توزیع: نشر گستر امروز: ۶۱۹۳۳۰۰۰
وطن امروز

پیامبر اعظم(ص):
کسی که نماز را از وقتش تأخیر بیندازد، (فردای قیامت) به شفاعت من نخواهد رسید.

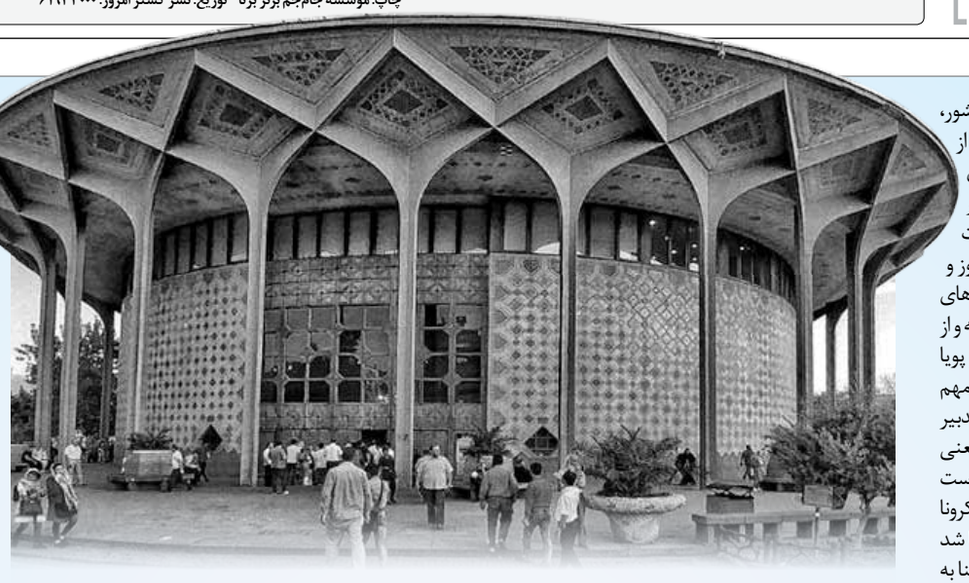

نگاهی به سیاست‌های مسؤولان تئاتر دولت تدبیر و امید در مواجهه با کرونا

تئاتر بی‌تدبیری

محمد محمدی: از زمان آغاز شیوع ویروس کرونا در کشور، تئاتر در بلاتکلیفی محض و مطلق قرار گرفته است؛ از یک‌سو برخی سالن‌ها با مجوز رسمی مرکز هنرهای نمایشی مشغول فعالیتند و برخی دیگر بنا به دستور همان مرکز تعطیل هستند و از سوی دیگر مشخص نیست حتی اگر همه سالن‌ها مجدد بازگشایی شوند تا چند روز و چند هفته اجازه فعالیت دارند و چه زمانی با بروز پیک‌های جدید دستور تعطیلی صادر می‌شود. اینها تنها یک گوشه و از سردرگمی عجیبی است که تئاتر و اهالی این هنر زنده و پویا با آنها دست‌به‌گریبان شده‌اند و بی‌تردید یکی از دلایل مهم به وجود آمدن چنین وضعیت ناپایدار و مبهمی، عدم تدبیر و درایت مدیران و مسؤولان نهاد و دستگاه متولی تئاتر یعنی مرکز هنرهای نمایشی است. متأسفانه باید اذعان کرد سیاست و اولویت مرکزنشینان تئاتر کشور در دوران شیوع ویروس کرونا از همان روزهای آغازین آن معطوف به پیک‌ها و موج‌ها شد و بر اساس این رویه تصمیم‌گیری‌ها انجام شد که البته بنا به بی‌تجربگی و عدم دانش و شناخت کافی در آن ایام نسبت به این پاندمی چندان جای گله ندارد اما این روزها و باتجربه چند ماهه در مواجهه با این ویروس، باید این پرسش مطرح شود که اکنون چرا همچنان با همان دست‌فرمان و برداشت غلط در حال تصمیم‌گیری و سیاست‌گذاری هستند؟ اینکه همچنان ملاک عمل فرازوفرود موج‌ها و پیک‌های پی‌درپی باشد یا اهتمام آقایان به کم کردن میزان درصد و ظرفیت مخاطبان در سالن‌ها باشد و بدتر از همه رایزنی‌های بیهوده و مداوم در طرح مضحک گروه‌بندی مشاغل، سیاستی است که نتیجه و خروجی‌اش وضعیت فعلی و اسفبار تئاتر را رقم زده است. آنطور که از شواهد و قرائن پیداست مدیرکل فعلی نیز همچنان با همین رویه قرار است تئاتر کشور را اداره کند و بعضا به نحوی توپ را به زمین وزارت ارشاد بیندازد و خود را مبرا از هر خطایی نشان دهد؛ رویه‌ای که متأسفانه در تمام ارکان دولت سابق نیز وجود داشته و تنها منوط به تئاتر نمی‌شده است. اما نباید فراموش کرد که دوران دولت پیر و فرتوت به‌اصطلاح ژنرال‌ها چند وقتی است به اتمام رسیده و موسم جدیدی از خدمتگزاری، آن هم نه در حرف که در عمل آغاز شده است. بی‌شک همان‌طور که بیان شد، اصرار بر ملاک عمل قرار گرفتن فرازوفرود موج‌ها و پیک‌ها و اهتمام مرکزنشینان بر حضور یک‌سوم و دوسوم مخاطبان یا تغییر گروه‌بندی مشاغل نتیجه‌اش بلاتکلیفی محضی شده که اوضاع تئاتر را در بدترین شرایط ممکن طی سالیان اخیر قرار داده است؛ سیاستی که ثابت کرده است این مدیران نه شناختی از مقوله ویروس دارند و نه کرونا را حتی در حد معمول می‌شناسند. به نظر می‌رسد به جای پرداختن به مواردی که اشاره شد درباره پاندمی که به گواه متخصصان به این زودی‌ها پایانی بر آن نباید متصور بود باید به موضوع ایمن‌سازی چه در موضوع سالن‌ها و مراکز تئاتری و چه در مقوله هنرمندان و فعالان حوزه تئاتر تأکید شود؛ سیاستی که اگر از همان ابتدا نیز اعمال می‌شد بدون تردید وضعیت تئاتر کشور امروز در شرایط بسیار بهتر و روشن‌تری از وضعیت تأسف‌بار و سیاه کنونی قرار می‌گرفت.

اساسا ایمن‌سازی را باید گام نخست عادی‌سازی در حوزه تئاتر برشمرد. وقتی فرآیند ایمن‌سازی آغاز شود، می‌توان در مدت‌زمانی کوتاه مراکز و مجامع تئاتری را بدل به یکی از امن‌ترین مکان‌ها کرد. در این بین همراهی و به یاری طلبیدن سایر دستگاه‌ها که در این مدت ثابت کرده‌اند توانایی چنین اقدامی را دارند امری ضروری است، زیرا سازوکار اداری مرکز هنرهای نمایشی هرگز جوابگوی چنین سیاستی نبوده و نخواهد بود. از طرفی افزایش واردات واکسن در کشور مقدمات واکسیناسیون تمام هنرمندان و فعالان تئاتری را می‌تواند تسهیل و تسریع کند تا با ایمن‌سازی سالن‌ها و اتمام فرآیند واکسیناسیون فعالان تئاتری، فارغ از فرازوفرود پیک‌ها و موج‌ها، با طیب خاطر و تضمین قطعی شاهد عادی‌سازی در حوزه تئاتر فارغ از هر شرایطی باشیم.

اما اگر بخواهیم از منظر دیگری به شرایط تئاتر در چند سال اخیر نگاه کنیم بدون شک باید حدفاصل سال‌های ۹۲ تا ۱۴۰۰ را دوران افول تئاتر نامید و آنچه در این ۲ دولت گذشته انجام شد، نازل‌ترین و بدترین روزگار را برای تئاتر رقم زد. دولت تدبیر و امید در حالی به اتمام رسید که سالن‌های تئاتری تعطیل شدند و هنرمندانش در رنج شدید اقتصادی قرار گرفتند. دولت قبل غیرفرهنگی‌ترین و بی‌ربط‌ترین مدیران را در رأس نهاد اجرایی مربوط با این رشته قرار داد و نتیجه و خروجی‌اش نیز امروز در اعتراضات اهالی تئاتر کاملا واضح و مشخص است. از سویی مدیران تئاتر دولت تدبیر و امید این هنر را به قهقرا بردند و اصطلاح تئاتر لاکچری محصول این دولت است؛ تئاترهایی که با بلیت‌های ۱۰۰ و ۲۰۰ هزار تومانی تنها میزبان مخاطبانی شد که جزو قشر مرفه جامعه بودند. روزی نمایشی در مجلل‌ترین هتل کشور روی صحنه رفت و روز دیگر نمایشی با مبلغ ۲۰۰ هزار تومان در تالار وحدت اجرا شد و همگی بلاشک آثاری بودند که نه‌تنها هیچ سنخیتی با فرهنگ عامه مردم نداشتند، بلکه در اغلب موارد نیز علیه سیاست‌های کلی کشور ساخته‌وپرداخته می‌شدند و صدالبته نیز با مجوزهای رسمی از وزارت ارشاد رنگ صحنه به خود می‌دیدند. در ۸ سال گذشته هنرهای نمایشی کشور بدون تکمیل و تکامل زیرساخت‌های لازم و تنها برای آمارها و بیلان‌های مدیریتی به چنان سیر صعودی رسانده شد که صدای مدیرانش را نیز درآورد. تنها کافی است بدانیم در شهر تهران با ۱۴۰ نمایش کمتر از ۱۰ نفر نیروی نظارتی وجود دارد و بودجه‌اش نیز به‌رغم ادعای دولتمردان و بازی با ارقامی چون ۷۸، ۸۴ و ۱۲۰ میلیارد چیزی کمتر از ۲۰ میلیارد بود. تئاتر در دولت یازدهم و دوازدهم به‌رغم ادعای شفافیت هرگز شفاف نبود و نشد و هیچ‌وقت به‌صورت رسمی و مستمر آماری مبنی بر میزان مخاطب یا تعداد فروش اعلام نشد و هر چه بود اهتمام برخی سالن‌ها بود که به هیچ عنوان رسمیت نداشت. حال و بعد از چنین سرگذشت اسفباری، دولت جدید تئاتر را در حالی تحویل گرفته است که بیشتر به یک زمینه سوخته می‌ماند و سر پا کردنش عملا سال‌ها زمان خواهد برد. این محصول مدیریت دولت ژنرال‌هایی است که همواره در حوزه فرهنگ و هنر مدعی بوده و هستند. امروز تئاتر کشور به اذعان بسیاری از هنرمندان و کارشناسان همچون جسدی بی‌جان است که باید روح مسیحایی به آن دمیده شود تا بلکه جانی تازه بگیرد. سیاست‌های غلط و اشتباه باید جبران شود، اعتماد ازدست‌رفته باید مجددا احیا شود، مطالبات و معوقات باید پرداخت شود و نسل‌سازی و کادرسازی باید در رأس امور قرار گیرد تا شاید شاهد اندک جان گرفتن و سرپا شدن این هنر باشیم.

[فعلا تغییری در «تئاتر فجر» نداریم]

دبیر چهلمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر اعلام کرد در حال حاضر بر اساس فراخوان منتشر شده جشنواره، برنامه‌ریزی‌ها انجام شده ولی در آینده آمادگی تغییر برنامه‌ریزی‌ها با توجه به شرایط وجود دارد. حسین مسافر آستانه، دبیر چهلمین جشنواره بین‌المللی درباره وضعیت برنامه‌ریزی برگزاری این دوره از جشنواره در شرایط کرونایی فعلی و احتمال تغییر در برنامه‌ریزی‌های انجام شده برای جشنواره چهلم با توجه به موج‌های شیوع ویروس کرونا گفت: در حال حاضر نمی‌توانیم هیچ تغییری را در برنامه‌های مدنظر جشنواره اعلام کنیم اما آمادگی این را داریم که کل فراخوان و شرایط حضور در چهلمین جشنواره تئاتر فجر را مبتنی بر تمهیداتی که در زمان خواهیم داشت تغییر دهیم و اعلام کنیم. وی یادآور شد: چیزی که الان در فراخوان اعلام کرده‌ایم بر اساس شرایط مطلوب بود و در حال حاضر شرایط مطلوب حاصل نمی‌شود. باید ببینیم شرایط موجود چه تغییری خواهد کرد و ما بر اساس آن آمادگی هر گونه تغییر شرایط حضور در جشنواره برای گروه‌ها را خواهیم داشت. مسافر آستانه در ادامه سخنان خود تأکید کرد: الان شرایط حضور و ثبت‌نام بر اساس شرایط مطلوب برنامه‌ریزی شده و ما با توجه به آن چیزی که در آینده پیش خواهد آمد، شرایط را به گونه‌ای برنامه‌ریزی خواهیم کرد تا حضور گروه‌هایی که تمرین کرده و کارشان را آماده کرده‌اند در جشنواره آسان‌تر شود.

روایت زندگی آیت‌الله طالقانی در «ابوذر زمان»

نویسنده سریال «ابوذر زمان» از پایان نگارش فیلمنامه این مجموعه در ۳۰ قسمت سخن گفت.

به گزارش «وطن‌امروز»، حامد قربانی، نویسنده سریالی درباره آیت‌الله طالقانی با اشاره به اتمام نگارش این مجموعه که قرار است در سیمای استان‌های صداوسیما به تولید برسد، بیان کرد: نگارش سریال «ابوذر زمان» با محور آیت‌الله طالقانی به پایان رسیده و در ۳۰ قسمت تحویل داده شده است.

وی درباره قصه این سریال و مقاطع مختلف زندگی آیت‌الله طالقانی توضیح داد: قصه مقاطع زمانی مختلف را در برمی‌گیرد که از کودکی آیت‌الله طالقانی و اواخر دوره احمدشاه در سال ۱۲۷۹ تا سال ۱۳۵۸ را در بر می‌گیرد. این پرداخت به مقاطع زمانی مختلف که کودکی، نوجوانی، جوانی و میانسالی را شامل می‌شود داستان را جذاب می‌کند.

■ چالش کارگردانی در فضاسازی از تاریخ زندگی آیت‌الله طالقانی

حامد قربانی درباره چالش‌های کارگردان سریال با توجه به تاریخی بودن آن عنوان کرد: یکی از این چالش‌ها بودجه سریال است، چون بودجه کارهای استانی زیاد نیست اما با توجه به اینکه پروژه لوکیشن‌ها و بازیگران زیادی دارد، بودجه مناسبی را برای کیفیت کار می‌طلبد. یک چالش هم می‌تواند فضاسازی و حفظ استانداردهای لازم در فضای تاریخ معاصر باشد. معدود کارگردانانی هستند که توانسته‌اند این موقعیت زمانی را بدرستی به تصویر بکشند و اغلب در فضای تاریخ معاصر تصاویر کلیشه‌ای و دکوری درمی‌آورند.

نویسنده «ابوذر زمان» درباره هزینه بالای این فضاسازی به مهر گفت: لزوما نیاز به هزینه بالا نیست، بیشتر از آن نورپردازی و خلاقیت‌های مرتبط نیاز است تا آن فضاسازی صورت بگیرد؛ فیلمبرداری با دوربین ۳۵ نیز می‌تواند کمک‌کننده باشد. وی درباره زمانی که برای فیلمنامه صرف شده است، گفت: حدود ۲ سال و نیم روی این سریال زمان صرف کرده‌ام؛ از زمستان ۹۷ نگارش را کلید زدم تا امسال به پایان رسید. این زمان طولانی شد چون پژوهش سریال را هم خودم انجام دادم.

■ بیش از ۱۰۰ کتاب به عنوان منبع

این نویسنده درباره منابع و کتاب‌های مورد تحقیق نیز گفت: بیش از ۱۰۰ کتاب را به عنوان منبع استفاده و هر آنچه را که درباره این شخصیت نیاز بود مطالعه کردم. تکنیک قصه‌گویی این سریال از فرم قصه‌گویی ایرانی (هزار و یک شب) گرفته شده است.

موفقیت «زالاوا» در ونیز

ارسلان امیری برنده جایزه هفته منتقدان شد

فیلم «زالاوا» ساخته ارسلان امیری جایزه اصلی بخش هفته منتقدان بین‌المللی فیلم جشنواره فیلم ونیز و جایزه فیپرشی این بخش را از آن خود کرد.

به گزارش «وطن‌امروز»، بخش موازی و مستقل هفته منتقدان بین‌المللی فیلم ونیز ۲۰۲۱ که از سوی اتحادیه ملی منتقدان فیلم ایتالیا در کنار جشنواره فیلم ونیز برگزار می‌شود و بخش جدایی‌ناپذیر این جشنواره است با اهدای جایزه اصلی خود به فیلم ارسلان امیری به کارش خاتمه داد.

جایزه اصلی این بخش به نخستین ساخته بلند امیری یعنی «زالاوا» اهدا شد که داستانش در دهکده‌ای کوچک در سال ۱۹۷۸ می‌گذرد؛ جایی که روستاییان ادعا دارند دیوی در میان‌شان زندگی می‌کند. این فیلم هم جایزه بزرگ هفته منتقدان بین‌المللی فیلم را برد و هم جایزه فیپرشی این بخش به آن اهدا شد.

در بیانیه اهدای جایزه، اعضای هیات داوران شامل کلودیو کوپلینی، وانیا کلاودجرسیک و ساندرین مارکوس، استعداد تر و تازه این کارگردان را تحسین کردند و در کنار آن زبان سینمایی بازیگوشانه وی و فراخوان عمیقش برای مقابله با خرافه و جهل را ستودند.

در عین حال این شب برندگان دیگری هم داشت و جایزه باشگاه فیلم ورونا به «پاک کردن فرانک» ساخته گابور فابریکیوس اهدا شد. همچنین جایزه بهترین مشارکت تکنیکی به هلنا گیرون و ساموئل ام. دلگادو برای «آنها مرگ حمل می‌کنند» محصول مشترک اسپانیا و کلمبیا رسید.

جایزه ویژه برای زنان فیلمساز زیر ۴۰ سال نیز که برای گرامیداشت مستندساز فقید والنتینا پدیکینی اهدا می‌شود به اکاترینا سلنکیانا برای «مسیرهای انحرافی» اهدا شد. در نهایت جیانلوکا ماتارسی برای «آخرین فصل» برنده جایزه شیر کوئیر شد.

جایزه بهترین فیلم کوتاه به «اینچی» ساخته فدریکو دیماتی از ایتالیا اهدا شد و جایزه بهترین کارگردان فیلم کوتاه را هم همین کارگردان از آن خود کرد.

جایزه بهترین مشارکت تکنیکی در فیلم کوتاه هم به کیارا کاترینا برای «افسونگری» اهدا شد.

«من جانباز نیستم» به بازار نشر رسید

خاطرات پیرحیاتی از شخصیت‌های برجسته انقلاب

کتاب «من جانباز نیستم» خاطرات احمد پیرحیاتی است از مبارزات انقلاب، کمیته، محافظت از شخصیت‌های مشهور، از ایست بازرسی‌های اول انقلاب، شروع جنگ و چمران و حضرت آیت‌الله خامنه‌ای و از جانبازی خودش.

به گزارش «وطن‌امروز»، کتاب «من جانباز نیستم» خاطرات احمد پیرحیاتی، به قلم سید میثم موسویان و به همت دفتر نشر معارف به چاپ رسید.

پیرحیاتی برعکس بیشتر آدم‌هایی است که معمولا برای زیباتر به نظر رسیدن، ماسک به صورت می‌زنند. او همه چیز را بدون سانسور، بدون خوشایند و بدآیند کسی، بدون گرایشات سیاسی، تعریف می‌کند. اگر تعریف می‌کند که در یک درگیری شب تا صبح، ۲ گروه ایرانی کلی از هم تلفات گرفته‌اند، نمی‌خواهد این خاطره را گم کند. از اینجور خاطرات تلخ، گذر نمی‌کند تا خودش را یک قهرمان نشان بدهد. همین او را قهرمان می‌کند. احمد پیرحیاتی یک قهرمان ملی است، مثل تمام قهرمانان ملی این سرزمین که حالا روی ویلچر می‌نشینند و از کم و کاست این مملکت آزار می‌بینند. احمد پیرحیاتی قهرمان است، نه فقط به خاطر عمر و مالی که به پای انقلاب داده، او قهرمان صداقت است. آنچه می‌خوانید، یک تاریخ لخت و عریان، تلخ و شیرین است که می‌تواند درسی باشد برای آینده یک مملکت.

در ادامه برشی از کتاب را می‌خوانید:

«بعد از پاوه، به نوسود رفتیم و تا پای‌مان به نوسود باز شد، دور تا دورمان را بستند. اگر برای هر کس نوسود یک رنگ داشته باشد، تنها رنگش برای من، رنگ آن زن کردی است که ایستاده بود بالای سر بچه‌اش و سنگ را می‌برد بالا و با حرص فرود می‌آورد و باز می‌برد بالا و با حرص فرود می‌آورد. صدای خس‌خس او به گوش ما می‌رسید. شتک زدن خون به صورتش را از پشت سنگ می‌دیدیم و حیرت‌زده از اینکه این دیگر چه جنایتی است؟! هنوز چند ماهی از صحافی کتاب گوشت و استخوانی که تانک لعنتی با جمجمه رفیق‌مان درست کرده بود، نمی‌گذشت و حالا اصلا روحیه دیدن جمجمه به شکل کتاب درآمده یک بچه را نداشتیم».

در نشست مطبوعاتی «آخرین دوئل» مطرح شد

ریدلی اسکات: «نه» گفتن به مت دیمون خیلی سخت بود

در نشست مطبوعاتی «آخرین دوئل» در جشنواره فیلم ونیز ۲۰۲۱ اعضای سازنده فیلم حضور یافتند.

به گزارش «وطن امروز»، نشست مطبوعاتی فیلم «آخرین دوئل» به کارگردانی ریدلی اسکات، با حضور این کارگردان و جمع بازیگرانش شامل مت دیمون، بن افلک و جودی کومر برگزار شد. آدام درایور دیگر بازیگر این فیلم از چهره‌هایی بود که امسال به دلیل بازی در فیلمی دیگر امکان حضور در جشنواره فیلم ونیز را نیافت. نیکول هولوفسنر از نویسندگان فیلمنامه این فیلم از دیگر حاضران در نشست مطبوعاتی فیلم بود. داستان این فیلم که در بخش خارج از رقابت جشنواره فیلم ونیز به نمایش درآمد، در قرن چهاردهم فرانسه می‌گذرد و با اقتباس از کتابی نوشته اریک یاگِر ساخته شده است.

بن افلک در این نشست گفت: این فیلم به دلیل شخصیت مارگریت (با بازی کومر) برای من بسیار هیجان‌انگیز بود. وقتی کتاب را خواندم قدرت و شجاعت فوق‌العاده وی به نظرم کاملا عیان بود. وی افزود: این داستان امروز می‌تواند همدلی زیادی ایجاد کند و امیدوار بودم با همزادپنداری مخاطب روبه‌رو شود.

فیلم این ایده را مطرح می‌کند که ممکن است بتوانیم به یکدیگر از دید دیگری نگاه کنیم.

فیلمنامه این فیلم توسط مت دیمون، بن افلک و هولوفسنر نوشته شده و داستان آن درباره پادشاه چارلز ششم (با بازی افلک) است که متوجه می‌شود همسر یک شوالیه با بازی کومر از سوی یک سرباز و دوست شاه یعنی ژاک که درایور نقشش را بازی کرده، مورد تعرض قرار گرفته است. شوالیه کوروجس با بازی دیمون از حقوق همسرش دفاع می‌کند و از شاه می‌خواهد اجازه دهد برای آخرین بار دوئل تا پای مرگ اجرا شود. اگر شوالیه شکست بخورد همسرش برای اتهام دروغین در آتش سوزانده خواهد شد.

اسکات که قرار بود پس از این نشست با دریافت جایزه افتخاری کارتیه تجلیل شود، درباره انتخاب این فیلم گفت که نمی‌توانست پس از همکاری با دیمون در فیلم «مریخی» به او نه بگوید. وی گفت: وقتی مت دیمون به شما تلفن کند و بگوید هی رفیق قبلا یک دوئل انجام دادی اما ما یک دوئل دیگر هم برایت داریم؛ می‌خواهی بخوانیش؟ من هم می‌گویم بله. نمی‌شود که نه گفت. اسکات افزود: از همکاری با مت دیمون در فیلم «مریخی» لذت بردم و با خود فکر کردم چرا اجازه ندهم این امکان دوباره فراهم شود؟ وی گفت: فیلمنامه را خواندم و ظرف ۶ هفته همه چیز انجام شد و این خیلی سریع است چون به طور معمول یک چیزی به دستت می‌رسد و ۱۰ سال بعد هنوز آن را نساخته‌ای. اسکات هر چند از «گلادیاتور» تا «بلید رانر» را ساخته اما گفت هنوز ژانرهایی هست که او نساخته و فیلم موزیکال و وسترن از فیلم‌هایی هستند که دوست دارد بسازد. دیمون درباره روند نوشتن فیلمنامه گفت: من و بن (افلک) قسمت‌های مربوط به مردان را نوشتیم و بعد نیکول بخش سوم را که درباره شخصیت زن فیلم یعنی مارگارت است، خلق کرد. هولوفسنر هم گفت نمی‌خواست هیچ اشاره‌ای به جنبش «من هم همین‌طور» داشته باشد چون مردم خودشان می‌فهمند که موضوع اصلی فیلم چیست. کامر بازیگر نقش مارگریت هم از اهمیت این فیلم برای زنان سخن گفت و افزود: زنان زیادی این فیلم را تماشا خواهند کرد و هر یک به نوعی با آن ارتباط برقرار می‌کنند. «آخرین دوئل» از ۱۵ اکتبر در سینماها اکران می‌شود.

تلویزیون

«بی‌نشان» با بازی مجید واشقانی کلید خورد

فیلمبرداری سریال تلویزیونی «بی‌نشان» به کارگردانی راما قویدل با بازی مجید واشقانی آغاز شد.

به گزارش «وطن‌امروز»، سریال تلویزیونی «بی‌نشان» به کارگردانی راما قویدل، نویسندگی مشترک آزیتا ایرایی و مهدی حمزه و تهیه‌کنندگی مرتضی رزاق‌کریمی در روزهای آخر هفته گذشته در منطقه غرب تهران جلوی دوربین رفت. با شروع فیلمبرداری این پروژه، مجید واشقانی و نیلوفر پارسا ۲ بازیگری بودند که جلوی دوربین فرشاد گل‌سفیدی رفتند. این سریال دارای چند نقش اصلی با بازی بازیگران مطرح تلویزیون و سینماست که بزودی آنها نیز جلوی دوربین می‌روند. مجید واشقانی در نقش «مسعود» که از خانواده‌ای نسبتا مرفه است قصد ازدواج با «ریحانه» با بازی نیلوفر پارسا را که از خانواده‌ای فرهنگی و خواهر دوست و هم‌کلاسی «مسعود» در دانشگاه است، دارد و درام عاشقانه‌ای بین این ۲ نفر در «بی‌نشان» در جریان است.

این بازیگر نام‌آشنا، پیش از این سابقه بازی در سریال‌های مختلف تلویزیون را داشته و «بی‌نشان» دومین همکاری وی با راما قویدل پس از سریال «دیوار شیشه‌ای» است. نیلوفر پارسا حضور در تلویزیون را با بازی در یک اپیزود از سریال «شاید برای شما هم اتفاق بیفتد» تجربه کرد و سپس با بازی در نقش «بیتا» در سریال «آوای باران» شناخته شد. «برنا»، «از یاد رفته‌ها» و «بهترین نقش زندگی» از جمله دیگر آثار تلویزیونی این بازیگر است.

کتاب

ترجمه عربی «نامیرا» در لبنان عرضه شد

رمان «نامیرا» نوشته صادق کرمیار با ترجمه شمسی حجازی توسط انتشارات دارالمعارف الحکمیه در لبنان منتشر شد.

به گزارش «وطن‌امروز»، رمان «نامیرا» نوشته صادق کرمیار، نویسنده و روزنامه‌نگار که چندسال پیش توسط انتشارات نیستان منتشر و راهی بازار نشر شده بود، بتازگی به زبان عربی ترجمه و در کشور لبنان عرضه شده است. امتیاز ترجمه این کتاب توسط آژانس ادبی تماس به انتشارات دارالمعارف الحکمیه لبنان واگذار شد و ترجمه فارسی به عربی آن توسط شمسی حجازی انجام شده است. این اتفاق با حمایت دبیرخانه طرح گرنت انجام شده است. «نامیرا» داستانی تاریخی با درون‌مایه شک است و ماجرای آن در ماه محرم سال ۶۱ هجری قمری جریان دارد.

قهرمان داستان در شک و تردید میان ماندن در کوفه و پیوستن به امام حسین(ع) است. او باید بین نظر قبیله‌ای که قصد دارد از آن همسری بگیرد، رفتن به راه و رسم قبیله خودش و پیوستن به قافله امام حسین(ع) دست به انتخاب بزند. ترجمه عربی این کتاب که با عنوان «باق لم یمت» عرضه شده، بتازگی نسخه‌های چاپ اول را تمام کرده و بناست به چاپ دوم برسد.

«جوشن حسینی» سیدمهدی شجاعی منتشر شد

کتاب جدید سیدمهدی شجاعی با عنوان «جوشن حسینی» توسط انتشارات کتاب نیستان منتشر شد.

به گزارش «وطن‌امروز»، کتاب جدید سیدمهدی شجاعی با عنوان «جوشن حسینی» با عنوان فرعی «هزار سلام بر حضرت حسین(ع)» در انتشارات کتاب نیستان منتشر شد.

کتاب جدید سیدمهدی شجاعی در ۷۲ صفحه برای نخستین‌بار منتشر و در بازار نشر عرضه شد. سیدمهدی شجاعی پیش از این کتاب «سقای آب و ادب» را در وصف حضرت ابوالفضل(ع) در همین انتشاراتی منتشر کرده بود. این کتاب با استقبال مردم روبه‌رو شد و شاهد تجدید چاپ آن در چند نوبت بودیم.

موسیقی

تمدید مهلت ارسال آثار به جشنواره موسیقی نواحی ایران

دبیرخانه چهاردهمین جشنواره موسیقی نواحی ایران مهلت ثبت‌نام و ارسال آثار به این رویداد موسیقایی را تا ۲۷ شهریورماه تمدید کرد.

به گزارش «وطن‌امروز»، بر اساس فراخوان منتشر شده از سوی دبیرخانه چهاردهمین جشنواره موسیقی نواحی، مهلت ارسال آثار ۲۰ شهریورماه تعیین شده بود که با توجه به درخواست‌های شرکت‌کنندگان تا ۲۷ شهریورماه تمدید شد. چهاردهمین جشنواره موسیقی نواحی ایران به صورت غیررقابتی از تاریخ ۲۹ مهر تا ۲ آبان ۱۴۰۰ در شهر کرمان برگزار خواهد شد. این جشنواره با حمایت دفتر موسیقی معاونت هنری وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و همکاری انجمن موسیقی ایران و اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان کرمان برگزار می‌شود. فراخوان بر اساس اهداف و مأموریت‌های مشخص‌شده در آیین‌نامه برگزاری جشنواره و شناسایی، ظرفیت‌سازی و حمایت از فعالیت‌های خلاقانه هنرمندان موسیقی اقوام سراسر کشور با اولویت معیارهای هنری و اصالت‌های فرهنگی موسیقایی هر منطقه تهیه و تنظیم شده است.